

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Elżbieta Karska

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi D. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Prokuraturą Rejonową (w B.) o sygn. I Ds. [...], Prokuraturą Okręgową (w B.) o sygn. V Ds. [...], Sądem Okręgowym (w B.) o sygn. III K [...], i Sądem Apelacyjnym w [...] o sygn. II AKa [...],

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 7 lipca 2022 r.,

stwierdza swą niewłaściwość i skargę D. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w B. w sprawie o sygn. akt III K [...] oraz w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt II AKa [...] przekazuje do rozpoznania według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w [...].

UZASADNIENIE

D. S. pismem z 7 kwietnia 2022 r. powołując się na art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 75, dalej jako: „u.s.p.”) stwierdził, że w postępowaniach toczących się: przed Prokuraturą Rejonową (w B.) w sprawie o sygn. I Ds. [...], Prokuraturą Okręgową (w

B.) w sprawie o sygn. V Ds. [...], Sądem Okręgowym (w B.) w postępowaniu o sygn. III K [...], Sądem Apelacyjnym (w [...]) w sprawie o sygn. akt II AKa [...] oraz przed Sądem Najwyższym nastąpiła przewlekłość postępowania naruszająca jego prawo do rozpoznania sprawy bez uzasadnionej zwłoki. Skarżący zgłosił żądanie zasądzenia na swoją rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł tytułem sumy pieniężnej.

W uzasadnieniu skargi wskazał, że jego sprawa toczyła się od lipca 2013 r. do grudnia 2021 r., występowały długie terminy odroczeń, którym skarżącym miał nie zawinić. D. S. argumentował, że okres prawie 9 lat wpłynął negatywnie na jego psychikę i relacje w rodzinie. Zasygnalizował, że od lipca 2013 r. do stycznia 2021 r. obowiązywał go zakaz opuszczania Polski, przez co nie mógł wyjechać z rodziną na wakacje ani w celach zarobkowych.

Zarządzeniem z 19 maja 2022 r. D. S. został wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi na przewlekłość poprzez wskazanie sygnatury postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym, w którym zdaniem skarżącego doszło do nieuzasadnionej zwłoki– w terminie tygodnia od dnia doręczenia wezwania pod rygorem pozostawienia skargi bez rozpoznania.

Skarżący w piśmie z 26 maja 2022 r. ustosunkowując się do otrzymanego wezwania wskazał, że w jego ocenie do nieuzasadnionej zwłoki doprowadziły następujące sądy: Sąd Okręgowy w B. (sygn. V Ds. [...], III K [...]) oraz Sąd Apelacyjny w [...] (sygn. II AKa [...]).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie podlegała merytorycznemu badaniu przez Sąd Najwyższy jako wniesiona niezgodnie z właściwością.

Zważyć bowiem należy, że ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „u.s.p.”) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało

naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Stosownie do art. 4 ust. 1b u.s.p., jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym - właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny.

W przedmiotowej sprawie D. S. ostatecznie sprecyzował zakres skargi wskazując, że wnosi o stwierdzenie przewlekłości postępowania, które toczyło się przed Sądem Okręgowym w B. (sygn. V Ds. [...], III K [...]) oraz Sąd Apelacyjny w [...] (sygn. II AKa [...]), zatem stosownie do przytoczonego art. 4 ust. 1b u.s.p., sądem właściwym do rozpoznania wywiedzionej skargi w całości jest Sąd Apelacyjny w [...].

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b u.s.p. orzekł, jak w sentencji.

a.s.